

CCE-057 În parcul teilor bătrâni

Versuri: Corneliu Livanu

Muzica: Aron Bogdan

Notată și ultimul refren: Emil Onofrei

Arr.: Precup Nica

Moderato

1. În par - cul te - i - lor bă - trâni, scă - dat în ra - ze de lu - mi - nă,
 2. Și u - nul din co - pi - ii cei pur - tați cu - a - tâ - ta drag de mâ - nă,
 3. Căci eu la școa - lă mi - am lu - at cu - lo - ri - le din li - bră - ri - e.
 4. "As - cul - tă, fi - ul meu iu - bit, a - ces - te flori ce râd în soa - re
 5. Cum în - gri - jeș - te Dum - ne - zeu de flori, de pă - sări și de - ori - ci - ne,

pe mar - gi - nea u - nei fân - tâni, pri - veam a - le - ea de flori pli - nă.
 pe sub mi - res - me - le de tei, zi - cea spre ma - ma cea bă - trâ - nă:
 Dar la de - sen nu am pic - tat o da - li - e a - tât de vi - e!"
 ei, gră - di - na - rii le - au să - dit, dar Dum - ne - zeu le - a dat cu - loa - re!
 a - șa - n - gri - jeș - te El me - reu în lu - mea as - ta și de ti - e!"

Prin - tre bu - jori și to - po - rași, prin - tre nar - ci - se și ci - cla - me,
 "Bu - ni - co, oa - re - a - ces - te flori de un - de și - au lu - at par - fu - mul
 Bu - ni - ca, sus - pi - nând în duh la în - tre - ba - rea în - țe - leap - tă,
 Tot El le - a dă - ru - it par - fum și ploii la vre - me ca să creas - că.
 Cum în - gri - jeș - te Dom - nul meu De noi și de toți cei din ca - să,

Refren:
 ve - deam ve - nind doi co - pi - lași, pur - tați de do - uă blân - de
 și bo - gă - ți - a de cu - lori ce ne îm - po - do - beș - te
 'nal - tă pri - vi - rea în văz - duh și un cu - vânt din Cer aș -
 De - a - ce - ea flo - ri - le a - cum Îi cân - tă dra - gos - tea ce -
 a - șa - n - gri - jeș - te El me - reu de mi - ne și în lu - mea

19

2.

ma - me.
dru - mul?
teap - tă:
reas - că.
as - ta!

tați de do - uă blân - de
ne îm - po - do - beș - te
un cu - vânt din Cer aș -
teap - tă: reas - că.
cân - tă dra - gos - tea ce -
reas - că. mi - ne și în lu -
mea as - ta!

1. În parcul teilor bătrâni,
scăldat în raze de lumină,
pe marginea unei fântâni,
priveam alea de flori plină.

Printre bujori și toporași,
printre narcise și ciclame,
(: vedeam venind doi copilași,
purtați de două blânde mame. :)

2. Și unul din copiii cei
purtați cu-atâta drag de mână,
pe sub miresmele de tei,
zicea spre mama cea bătrână:

- "Bunico, oare-aceste flori
de unde și-au luat parfumul
(: și bogăția de culori
ce ne împodobește drumul? :)

3. Căci eu la școală mi-am luat
culorile din librărie.
Dar la desen nu am pictat
o dalie atât de vie!"

Bunica, suspinând în duh
la întrebarea înțeleaptă,
(: 'nalță privirea în văzduh
și un cuvânt din Cer așteaptă: :)

4. "Ascultă, fiul meu iubit,
aceste flori ce râd în soare
ei, grădinarii le-au sădit,
dar Dumnezeu le-a dat culoare!

Tot El le-a dăruit parfum
și ploi la vreme ca să crească.
(: De-aceea florile acum
îi cântă dragostea cerească. :)

5. Cum îngrijește Dumnezeu
de flori, de păsări și de-oricine,
așa-ngrijește El mereu
în lumea asta și de tine!"

Cum îngri-jește Domnul meu
De noi și de toți cei din casă,
așa-ngrijește El mereu
de mine și în lumea asta!